

הם התיישבו כמו שלושה מלכים וציוו על הסוחרים לרקוד לפניהם, לפני שישחררו אותם לביתם.

הסוחרים היו מיואשים. הם איבדו את כל רכושם, ועוד משפילים אותם ומצווים עליהם לרקוד ערומים.

אבל בין הסוחרים היה אחד מאוד חכם. הוא נפגע מההשפלה שלו ושל חבריו אך ראה שהשודדים התיישבו עכשיו על הדשא, בטוחים בעצמם, ואת נשקם הניחו בצד. לכן החליט להוביל את הריקוד, וכפי שנהוג היה שהמוביל מזמר לריקוד, התחיל לשיר:

*אנו אנטי גברים
הם ארית גברים,
אם קרת גברים
יקיפו אנו גברים
אנו גברים יקשרו
טא..טא..טום..טאטאדינגה.*

מעשה בשודדים ובסוחרי בדים

בכפר מסוים חיו עשרה סוחרי בדים שעבדו תמיד ביחד. יום אחד הם נסעו לעיר רחוקה וחזרו משם עם כמות כסף גדולה, שקיבלו תמורת סחורתם.

לא הרחק מהכפר שלהם היה יער עבות שדרכו היו צריכים לעבור. הם לא ידעו שביער זה הסתתרו שלושה שודדים וכאשר היו בדרכם ביער, פתאום השודדים נעמדו לפניהם עם חרבות ואלות שלהם.

לסוחרים לא היה כל נשק כדי להתגונן, ולמרות שהיו רבים יותר, נאלצו להיכנע לשודדים. אלה לקחו מהם את כל כספם, ואפילו הורידו מהם את בגדיהם, ונתנו במקומם לכל אחד רק פיסת בד למותניים. השודדים היו גאים מאוד שהצליחו להתגבר על הסוחרים, למרות שאלה היו רבים מהם.

השודדים לא הקשיבו במיוחד לשיר, אותו חשבו למנגינת ריקוד רגילה. אך לא כך היה הדבר, כי המילים היו מילות מקצוע. כששני סוחרים דנים במחיר סחורה בנוכחות קונה, הם מדברים בלשון סתרים מיוחדת. "מה מחירו של הבד הזה?" ישאל סוחר אחד. "אנטי רופיות" יענה השני, כשהוא מתכוון לעשר רופיות. וכך הקונה שלא מכיר את השפה, לא יבין את פרטי משא ומתן. בשפת הסתרים זו "ארית" פירושו שלוש, "אנטי" זה עשר, "אנו" זה אחד. לכן הסוחרים הרוקדים הבינו שהחבר שלהם מזכיר שהם הרי עשרה איש, והשודדים רק שלושה, ואם כל שלושה מהם יתנפלו על שודד אחד ויחזיקו בו, העשירי יוכל לקשור את ידיהן ואת רגליהן של שלושתם. הסוחרים רקדו ולאט, לאט התקרבו אל השודדים. אלה, מרוצים מהשלל שנפל בחלקם, לא הבינו את פירוש השירה ואת כוונות של הרוקדים. הם ישבו גאים על הדשא, עישנו טבק ולעסו בטל. בינתיים השיר

נשמע בפעם שלישית וכאשר הגיע לטא..טא..טום וטרם נשמע טאטאדינגה, הסוחרים נפרדו לשלוש שלישיות וכל קבוצה התנפלה על שודד אחד והחזיקו אותו טוב. העשירי הכין בינתיים שישה חבלים חזקים מהבדים שהיו להם, וקשר את השודדים היטב. הם התגלגלו עכשיו על הדשא עם ידיים ורגליים קשורות ונראו כמו שלושה שקים של אורז! הסוחרים לקחו חזרה את כל רכושם, נטלו גם את החרבות ואלות של השודדים, וחזרו הביתה. עוד זמן רב הם שעשעו את שכניהם בסיפור ההרפתקה.